

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-7085/2022-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ivani Markotić, u pravnoj stvari tužitelja Ljube Vulete iz Kaštel Štafilića, Šantićeva 15, OIB:24726143000, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Krželj, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB:92963223473, kojeg zastupa punomoćnik Kruno Knežević, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević & Partneri d.o.o., odvjetnici u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 2. srpnja 2026., u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Ive Franića, odvjetnika i zamjenice punomoćnika tuženika Angele Blaće, odvjetničke vježbenice, dana 30. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e:

I. Utvrđuju se ništetnim odredbe Ugovora o namjenskom kreditu od dana 13. srpnja 2006. godine, zaključenog između tužitelja Ljube Vulete iz Kaštel Štafilića, Šantićeva 15, OIB:24726143000, kao korisnika kredita i tuženika Zagrebačka banka d.d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB:92963223473, kao kreditora te iste ne proizvode nikakve učinke, i to:

- dio odredbe članka 2. stavka 1. Ugovora koja glasi: "i redovnu kamatu koja je tijekom postojanja obveze po ovom Ugovoru promjenjiva u skladu s promjenama tržišnih uvjeta, a temeljem Odluke o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.d.";
- dio odredbe članka 7. stavka 1. Ugovora koja glasi: "Korisnik kredita otplaćuje kredit u mjesečnim anuitetima u kunsnoj protuvrijednosti 305,29 CHF (slovima: tristotinepet i 29/100 CHF) obračunatoj po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važeće za CHF na dan plaćanja."

II. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju na ime ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF iznos od 11.556,99 EUR, uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće od 2. prosinca 2022. pa do isplate, određenim do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi

određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatom daljnjeg iznosa od 2.646,70 EUR, kao i zahtjev za isplatom zakonskih zateznih kamata za razdoblje od 5. ožujka 2021. do 1. prosinca 2022. kao neosnovan.

IV. Odbija se dio tužbenog zahtjeva koji glasi:

"I/Utvrdjuje se ništetnim Ugovor o namjenskom kreditu zaključen dana 13. srpnja 2006.g. između tuženika ZAGREBAČKA BANKA d.d., OIB: 92963223473, Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb i tužitelja LJUBO VULETA, OIB: 24726143000, Šantićeva 15, Kaštel Štafilić, potvrđen/solemniziran po javnom bilježniku Zrinki Milić-Štrkalj iz Splita, dana 17. srpnja 2006.g. pod brojem OU-439/06.

III/ Dužan je tuženik ZAGREBAČKA BANKA d.d., OIB: 92963223473, Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, tužitelju LJUBO VULETA, OIB: 24726143000, Šantićeva 15, Kaštel Štafilić, vratiti sredstva osiguranja izdana sukladno Ugovoru o namjenskom kreditu zaključenom dana 13. srpnja 2006.g. između tuženika ZAGREBAČKA BANKA d.d., OIB: 92963223473, Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb i tužitelja LJUBO VULETA, OIB: 24726143000, Šantićeva 15, Kaštel Štafilić, potvrđeno/solemniziranom po javnom bilježniku Zrinki Milić-Štrkalj iz Splita, dana 17. srpnja 2006.g. pod brojem OU-439/06 i to upravo:

- zadužnicom izdanom od strane Tužitelja,
- suglasnosti o zapljeni plaće izdanoj od strane Tužitelja,
- založnim pravom na novčanim sredstvima po Tužiteljevim računima kod tuženika te se tuženiku nalaže ukinuti i obustaviti trajni nalog po računima Tužitelja radi naplate novčanih iznosa po osnovi Ugovora o namjenskom kreditu od dana 13. srpnja 2006.g., potvrđenog po javnom bilježniku Zrinki Milić-Štrkalj iz Splita pod brojem OU-439/06.

IV/ Dužan je tuženik ZAGREBAČKA BANKA d.d., OIB: 92963223473, Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, tužitelju LJUBO VULETA, OIB: 24726143000, Šantićeva 15, Kaštel Štafilić, predati javnobilježnički ovjereno brisovno očitovanje podobno za upis brisanja založnog prava uknjiženog na teret nekretnine označene kao čest. zem. 1230, Z.U. 3331, K.O. Kaštel Novi, i to upravo založnog prava u iznosu od 47.070,00 CHF (slovima: četrdeset sedam tisuća sedamdeset CHF) u kunskoj protuvrijednosti uknjiženog rješenjem posl.br. Z-1591/06 na temelju Ugovora o namjenskom kreditu zaključenom dana 13. srpnja 2006.g. između tuženika ZAGREBAČKA BANKA d.d., OIB: 92963223473, Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb i tužitelja LJUBO VULETA, OIB: 24726143000, Šantićeva 15, Kaštel Štafilić, potvrđeno/solemniziranom po javnom bilježniku Zrinki Milić-Štrkalj iz Splita, dana 17. srpnja 2006.g. pod brojem OU-439/06, koje brisovno očitovanje će u protivnom zamijeniti ova Presuda."

V. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 2.012,50 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 30. srpnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje

referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. U tužbi od dana 27.12.2022. tužitelj navodi da je sa tuženikom dana 13.7.2006. zaključio Ugovor o namjenskom kreditu solemniziran po javnom bilježniku Zrinki Milić-Štrkalj iz Splita, dana 17.7. 2006. pod brojem OU-439/06. na temelju kojeg se tuženik kao kreditor obvezao staviti tužitelju kao korisniku kredita, na raspolaganje kredit u iznosu od 47.070,00 CHF po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita, a tužitelj se obvezao otplatiti kredit kroz 240 jednakih mjesečnih anuiteta. Radi osiguranja tražbine tuženika iz Ugovora o kreditu zasnovano je založno pravo na nekretnini tužitelja upisanoj u zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižno odjela Kaštel Lukšić i to kat. čest. 1230, Z.U. 3331, k.o. Kaštel Novi.

2. U čl.2. Ugovora o kreditu koja glasi: "Korisnik kredita dužan je Kreditoru platiti u anuitetima iznos kredita od 47.070,00 CHF i redovnu kamatu koja je tijekom postojanja obveze po ovom Ugovoru promjenjiva u skladu s promjenama tržišnih uvjeta, a temeljem Odluke o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.d., koja na dan sklapanja ovog Ugovora iznosi 4,90% godišnje, interkalarnu kamatu po stopi jednako stopi redovne kamate, sve u kunskoj protuvrijednosti, obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja." je tuženik odredio kamatu isključivo kao promjenjivu, sukladno jednostranoj odluci tuženika. U Ugovoru nije iznesen niti referentan okvir niti precizan način utvrđivanja visine, sukladno kojemu bi tužitelj bio u mogućnosti izračunati visinu svoje obveze u svakom trenutku trajanja ugovornog odnosa. Tuženik je sukladno čl. 2 Ugovora o kreditu donosio jednostrane odluke o promjeni kamatne stope i to s inicijalno određenih 4,90% na 5,55% (1.10.2007.), 6,30% (1.2.2008.), 6,80% (1.7.2008.) .

3. U naprijed citiranoj odredbi čl. 2 Ugovora o kreditu jasno se i decidirano navodi da se kamate obračunavaju u CHF, da su sadržane u anuitetima i dospijevaju na naplatu zajedno s njima. Slijedom toga, odredbom čl.7. Ugovora o kreditu propisano je: "Korisnik kredita otplaćuje kredit u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti 305,29 CHF obračunatoj po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja. Iznos anuiteta sadrži glavni dug i kamatu obračunatu temeljem kamatne stope važeće na dan sklapanja ovog Ugovora. Za slučaj izmjene redovne kamatne stope sukladno Odluci o kamatnim stopama Kreditora, Korisnik kredita pristaje da Kreditor poviši ili snizi iznos anuiteta iz prethodnog stavka, te se obvezuje plaćati tako izmijenjene anuitete. O izmijenjenom iznosu anuiteta Kreditor će obavijestiti Korisnika kredita u skladu s Općim uvjetima poslovanja Kreditora." Iz odredbe čl.7. Ugovora o kreditu proizlazi da je tuženik sebi zadržao za pravo jednostrano mijenjati ukupnu vrijednost činidbe putem pisane obavijesti upućene tužitelju. Upravo uslijed "zadržanog prava" jednostrane izmjene visine činidbe promjenom kamatne stope, kao i uslijed rasta tečaja CHF u odnosu na kunu od dana zaključenja Ugovora i isplate kredita, iznosi anuiteta su porasli u tolikoj mjeri da je

tužitelj od dana zaključenja Ugovora pa zaključno sa 5. 3.2021., isplatio tuženiku ukupan iznos od 79.074,83 kn više negoli bi to bio u obvezi ukoliko bi se predmetni Ugovor o kreditu uopće mogao smatrati valjanim pravnim poslom.

4. Tužitelj se poziva na utvrđenja iz presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13-4 od 13.6.2014. kojom je djelomično potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovni broj P-1401/12 od 4.7. 2013., prvenstveno na točku II. izreke citirane presude koja glasi: "Djelomično se odbijaju žalbe prvotuženika Z.B. d.d., drugotuženika P.B.Z. d.d., trećetuženika E.S.B. d.d., četvrtotuženika R.A. d.d., petotuženika H.A.A.B. d.d., šestotuženika O. d.d. i sedmotuženika S.G.S.B. d.d. kao neosnovane i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 04. srpnja 2013.g. u dijelu točke 1., 2., 3., 4., 5., 6. i 7. izreke kojim se utvrđuje da su prvotuženik Z.B. d.d. u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., drugotuženik P.B.Z. d.d. u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., trećetuženik E.S.B. d.d. u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., četvrtotuženik R.A. d.d. u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., petotuženik H.A.A.B. d.d. u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., šestotuženik O.d.d. u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. i sedmotuženik S.G.S.B. d.d. u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koje povrede traju i nadalje, povrijedili kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što u potrošačkim ugovorima o kreditima koriste nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, a koja je ništetna."

Uvažavajući navedenu odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, neprijepornim proizlazi kako je nepoštena, time i ništetna, naprijed citirana odredba čl.2. Ugovora o kreditu, kojom je kamata na odobreni iznos kredita ugovorena upravo i isključivo kao – promjenjiva sukladno odluci samog tuženika. Nadalje, u odnosu na pitanje ništetnosti valutne klauzule CHF kao predmeta ugovora o kreditu, jasan stav je zauzet u odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-6632/2017, iz kojeg neprijeporno proizlazi kako su i valutna klauzula i promjenjiva kamatna stopa (kao predmet ugovora i cijena – odnosno kao bitni sastojci ugovora) – ništetne odredbe ugovora o kreditu kojem su korisnici kredita potrošači. Dakle, kako su ništetne odredbe predmetnog Ugovora o kreditu to je ništetan i cjelokupan Ugovor o kreditu.

5. Posljedica ništetnosti ugovora jest da svaka strana drugoj vrati ono što je primila po osnovi takvog ugovora (čl.323. Zakona o obveznim odnosima). Iz priloženog prometa po kreditu/specifikacije uplata izrađene po tuženiku, proizlazi da je tuženik isplatio tužitelju iznos od 218.507,55 kn, dok je zaključno sa danom 5.3.2021. tužitelj vratio tuženiku iznos od 325.525,28 kn. Dakle, kako je tužitelj već vratio tuženiku iznos od 107.017,73 kn više negoli je primio od tuženika to bi tužitelj trebao biti oslobođen svakog daljnjeg davanja u korist tuženika. Međutim, tuženik se i nadalje ponašao i postupao kao da je predmetni Ugovor o kreditu u potpunosti valjan, te da bi tužitelj i nadalje bio u obvezi plaćati mjesečne anuitete sve do 13.7.2027. što ne može biti slučaj uvažavajući činjenicu da je predmetni Ugovor o kreditu ništetan u cijelosti. Obzirom na navedeno, kao i na činjenicu da tuženik raspolaže:

- ovršnim založnim pravom uknjiženim na teret tužiteljeve nekretnine (čl.14. u vezi sa čl.18. Ugovora o kreditu),
- suglasnosti o zapljeni tužiteljeve plaće kao ovršnom ispravom (čl.9. Ugovora) - zadužnicom izdanom od strane tužitelja (čl.10. Ugovora o kreditu),

- založnim pravom na novčanim sredstvima po tužiteljevim računima kod tuženika i trajnim nalogom otvorenim u korist samog tuženika (čl.20. Ugovora o kreditu) to je potpuno jasno da bi uslijed prestanka sa bilo kakvim daljnjim plaćanjem po osnovi neprijeporno ništetnog Ugovora o kreditu, tuženik aktivirao sva raspoloživa sredstva osiguranja s ciljem prisilne naplate iznosa za koje smatra da mu pripadaju. Dakle, sasvim je jasno da je tužitelj bio u potpuno nezavidnom položaju i de facto potpuno podređen i izložen „samovolji“ tuženika. Upravo iz tog razloga je tužitelj ustao sa prijedlogom za osiguranje svoje nenovčane tražbine određivanjem privremene mjere, a Općinski građanski sud u Zagrebu je dana 7.12.2022. donio rješenje poslovni broj Ovr-2908/2022, kojim je odredio privremenu mjeru i tuženiku zabranio da radi naplate bilo kojeg iznosa po osnovi Ugovora o kreditu podnese na naplatu, aktivira kao sredstvo osiguranja novčane tražbine ili pak na bilo koji drugi način disponira:

- zadužnicom izdanom od strane tužitelja,
- suglasnosti o zapljeni plaće izdanoj od strane tužitelja,
- založnim pravom na novčanim sredstvima po tužiteljevim računima kod tuženika
- založnim pravom uknjiženim na teret nekretnine označene kao čest. zem. 1230, Z.U. 3331, K.O. Kaštel Novi,
- te se ujedno tuženiku zabranio provoditi trajni nalog po računima tužitelja radi naplate novčanih iznosa po osnovi Ugovora o namjenskom kreditu od dana 13.7.2006., potvrđenog po javnom bilježniku Zrinki Milić-Štrkalj iz Splita pod brojem OU-439/06. Odlukom pod točkom III. izreke predmetnog rješenja, tužitelj je upućen u roku od 15 dana pokrenuti ovu parnicu. Slijedom svega navedenog tužitelj predlaže da sud utvrdi da je u cijelosti ništetan Ugovor o namjenskom kreditu zaključen dana 13.7.2006. između tuženika i tužitelja solemniziran po javnom bilježniku Zrinki Milić-Štrkalj iz Splita, dana 17.7.2006. pod brojem OU-439/06. Predlaže da sud naloži tuženiku isplatu ukupnog iznosa od 14.203,69 EUR uvećano za zatezne kamate tekuće od 5.3.2021. pa do isplate. Predlaže da sud naloži tuženiku vrati sredstva osiguranja po ugovoru o kreditu i preda javnobilježnički ovjereno brisovno očitovanje podobno za upis brisanja založnog prava uknjiženog na teret nekretnine označene kao kč. br. 1230 zk. ul. 3331 k.o. Kaštel Novi, koji će u protivnom zamijeniti ova presuda. Potražuje i parnični trošak uvećanu za zateznu kamatu tekuću od presuđenja pa do isplate. Tužitelj uz tužbu kao dokaze prilaže presliku Ugovora o namjenskom kreditu od 13.7.2006., zk izvadak, izračun konverzije ponuđen od strane tuženika, Tablicu prometa po kreditu, rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-2908/2022 od dana 7.12.2022.

6. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava navode tužbe i tužbeni zahtjev. Ističe prigovor zastare. Osporava tužitelju svojstvo potrošača. Ističe da tužbeni zahtjev nije precizno potpuno i određeno postavljen te smatra da su ispunjene pretpostavke za odbačaj tužbe. U odnosu na status tužitelja kao potrošača ističe kako tužitelj nije dokazao da je potrošač niti da se sredstvima kredita koristio isključivo za potrošačke svrhe. Istovremeno, zakon ne predviđa da bi se takva svrha trebala presumirati pa je stoga na tužitelju teret dokaza u smislu odredbe članka 4. Zakona o zaštiti potrošača (NN 19/2022, dalje: ZPP) koji izričito propisuje, da je potrošač fizička osoba koja sklapa pravni posao i djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti.

7. Tuženik ističe prigovor zastare. Na zahtjev tužitelja za isplatu ima se primijeniti trogodišnji zastarni rok imajući u vidu plaćanja koja je tužitelj vršio po uvećanim anuitetima i to sve u smislu čl. 126. ZPP-a u svezi s čl. 230. ZOO-a. Odredbom čl.

126. ZZP-a propisano je da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz čl. 114. st. 1. ovoga Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz čl. 114. st. 1. ovoga Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika. Dakle, zakonodavac je tu jasno predvidio da se u postupcima koje potrošači osobno pokrenu radi o postupcima o naknadi štete, pa se u tom smislu ima primijeniti trogodišnji zastarni rok propisan odredbama ZOO-a. Slijedom navedenog, cijeneći okolnost da je predmetna tužba podnesena dana 27.12.2022. to tuženik ističe kako je prošlo više od tri godine od plaćanja koja je tužitelj vršio, pa se stoga ima smatrati kako su sva potraživanja tužitelja dospjela prije 27.12.2019. u zastari. Ujedno se ističe, da čak i kada bi se imali primijeniti dulji zakonski rokovi zastare (pet godina) da bi za sva potraživanja tužitelja dospjela prije 27.12.2017. nastupila zastara.

8. Tuženik osporava u cijelosti navode tužitelja da bi se imalo smatrati da je cijeli ugovor o kreditu ništetan. Naime, možebitna i eventualna ništetnost pojedinih odredbi ugovora, a što tuženik u cijelosti osporava da bi bio slučaj u konkretnom predmetu, ne može nikako povlačiti ništetnost i samog ugovora. Odredbom čl. 59. ZZP-a propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništetna, a da ništetnost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništetnost i samog ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe. Nadalje, odredbom čl. 324. ZOO-a, a koji zakon čini *lex generalis* u odnosu na ZZP, propisano je skoro jednako da ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen te da će ugovor ostati valjan čak i ako je ništetna odredba bila uvjet ili odlučujuća pobuda ugovora u slučaju kad je ništetnost ustanovljena upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje. Slijedom navedenog, ukoliko bi se i smatrala ništetnom odredba o načinu promjene kamatne stope i odredba o valutnoj klauzuli, a što se u cijelosti osporava, to nipošto ne bi značilo da je ništetan cijeli Ugovor o kreditu. Dakle, odredba o glavnom predmetu i cijeni može opstati i bez zaštitne klauzule i bez određivanja na koji se način mijenja kamatna stopa, pa stoga ništetnost tih odredbi ne može povlačiti ništetnost cijelog ugovora. Štoviše, tuženik ističe kako je i stav recentne sudske prakse da eventualna ništetnost odredaba u dijelu u kojem je ugovorena zaštitna (valutna) klauzula i način na koji se mijenja kamatna stopa ne bi povlačila ništetnost cjelovitih odredbi o glavnom predmetu i cijeni, a još manje ništetnost ugovora s obzirom da to nisu bitni elementi ugovora o kreditu i ugovor može opstati bez njih.

Čak je i VTS RH u odluci od 14.6.2018. (poslovni broj PŽ-6632/2017) utvrdio da je predmet tužbenog zahtjeva u kolektivnom postupku ništetnost samo dijela ugovornih odredaba o predmetu i cijeni i to dijela kojim se glavnica kredita veže za valutu švicarski franak i dijela ugovornih odredaba o ugovornoj kamati. Stoga je VTS RH istaknuo da, budući da su prema odredbi čl. 1021. ZOO-a bitni sastojci ugovora o kreditu obveza davanja određenog novčanog iznosa i obveza vraćanja iskorištenog iznosa novca uz obvezu plaćanja ugovorenih kamata, u vrijeme i na način kako je utvrđeno ugovorom, eventualna ništetnost odredaba u dijelu u kojem je ugovorena zaštitna klauzula i način na koji se mijenja kamatna stopa, s obzirom da to nisu bitni elementi ugovora o kreditu i ugovor može opstati bez njih, ne povlači ništetnost cjelovitih odredaba o glavnom predmetu i cijeni, a još manje ništetnost cijelog ugovora. I Vrhovni sud Republike Hrvatske je 4.3.2020. u oglednom postupku pod poslovnim brojem Gos-1/2019-36 donio zaključak kako je "presudama u kolektivnom sporu pravomoćno utvrđeno da su nepoštene i ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu vezanog uz CHF o

promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, ali nije rečeno da bi osnovni ugovori zbog toga bili ništetni u cijelosti, iako se na ništetnost pazi po službenoj dužnosti.“

9. Tuženik u cijelosti osporava da bi ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli izraženoj u valuti CHF i odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi bile ništetne. U cijelosti osporava kao nepravilno i nezakonite odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 3.9.2019. poslovni broj Rev-2221/18 kojom odlukom je potvrđena odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/2017 od 14.6.2018. u dijelu kojim se utvrđuje da su Banke (pa tako i tuženik) povrijedile kolektivne interese potrošača ugovarajući valutu uz koju je vezana glavnica švicarski franak. Tuženik prije svega ističe da smatra da su obje gore navedene odluke nepravilne i nezakonite, a što osobito potvrđuju odluke Suda EU u predmetima C-81/19, (NG OH c/a SC Banca Transilvania SA) od 9.7.2020. i C-243/20 (DP, SG c/a Trapeza Peiraios AE) od 21.12.2021. iz kojih proizlazi da je ugovorna odredba o valutnoj klauzuli isključena je od ispitivanja poštenosti/nepoštenosti iz razloga što je ista odraz zakonske odredbe članka 22. ZOO-a te da je stoga isključena iz primjene Direktive pa tako i nacionalnih odredbi o zaštiti potrošača, jer se i u ovom slučaju mora pretpostaviti (*praesumptio iuris et de iure*) da je zakonodavac uspostavio ravnotežu između svih prava i obveza tužitelja kao potrošača i tuženika kao trgovca.

10. U odnosu na informiranost tužitelja i postupanje tuženika u fazi pregovora tuženik ističe kako su tužitelju bile dostupne sve informacije prije, prilikom i za vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora na takav način da je mogao shvatiti ekonomske posljedice ugovaranja kredita u kojem se glavnica kredita veže za valutu švicarski franak. Tuženik je tužitelja kao i općenito potrošače upozoravao i informirao o valutnoj klauzuli i to na više različitih načina. Konkretno, iz Ugovora o kreditu koji prileži spisu vidljivo je da je jasno i nedvojbeno navedeno da će se povrat obveza iz ugovora obračunavati po srednjem tečaju HNB za CHF (po istom onom po kojemu je i korisnik kredita primio sredstva), te da je korisnik kredita upoznat s mogućim promjenama iznosa anuiteta u kunama, a koji može nastati uslijed promjene tečaja. Nadalje tužitelju su prilikom solemnizacije Ugovora o kreditu pojašnjena prava i obveze koje iz ugovora proizlaze, a tužitelj je i potvrdio svojim potpisom da ga je tuženik informirao o posljedicama i svim eventualnim rizicima tečaja. Osim navedenog tuženik je i svim svojim zaposlenicima dao jasne upute kako odgovarati na pitanje klijenata prilikom sklapanja Ugovora o kreditu s valutnom klauzulom te im je svima bio dostavljen materijal "Izvod iz edukacijskom materijala za prodajno osoblje iz 2005."

11. Tuženik ističe kako je sve promjene kamatne stope izvršio sukladno tada važećim pozitivnim propisima. Tuženik je naime prije donošenja ZIDZPK (112/12 i 143/13) bio u obvezi samo prethodno izvijestiti potrošača o promjeni kamatne stope prije nego što se ona počne primjenjivati na ugovorni odnos s potrošačem, putem sredstava javnog informiranja ili na drugi odgovarajući način (čl. 175. Zakona o bankama, NN 84/02, 141/06), odnosno prema Zakonu o kreditnim institucijama (čl. 308. NN 117/08,) tuženik je bio dužan obavijestiti potrošača o promjeni ugovorene kamatne stope najmanje petnaest dana prije nego što se nova stopa počne primjenjivati, te uz obavijest dostaviti i izmijenjeni otplatni plan. Tuženik je tužitelja obavještavao o svim promjenama u utvrđivanju kamatne stope koju je strukturirao sukladno relevantnim odredbama novele Zakona o potrošačkom kreditiranju koja je objavljena dana 4.10.2012. Deklaratorna zaštita koju traži tužitelj u ovoj stvari usmjerena je na izmjenu sadržaja ugovornog odnosa budući među strankama nije ugovorena fiksna kamatna stopa već su u vrijeme

zasnivanja ugovora jasno očitovale svoju volju na način da se na njihov odnos primjenjuje promjenjiva kamatna stopa.

12. Vezano za tužbeni zahtjev tužitelja kojim potražuje zakonske zatezne kamate, tuženik ističe da čak i u slučaju kada bi sud utvrdio ništetnim pobijane odredbe ugovora i ocijenio osnovanim postojanje tužiteljeve tražbine, a što se spori u cijelosti, takav zahtjev tužitelja u odnosu na tijek zakonskih zateznih kamata bi bio u potpunosti neosnovan. Naime, odredbom čl. 214. Zakona o obveznim odnosima ("Službeni list SFRJ" br. 29/78., 39/85., 46/85., 57/89., "Narodne novine" br. 53/91., 73/91., 3/94., 111/93., 107/95., 7/96., 91/96., 112/99., 88/01., 35/05.), a koja odredba je istovjetna odredbi članka 1115. ZOO-a propisano je da kada se vraća ono što je stečeno bez osnove, vraća se zajedno sa zateznim kamatama i to ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Sukladno mišljenju Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske iznijetog na sjednici dana 5.3.2004. Ugovorne strane iz ništavog ugovora o zajmu u smislu odredbe čl. 214. ZOO-a treba smatrati savjesnim, pa stjecatelju pripadaju zatezne kamate od dana podnošenja zahtjeva. Navedeno mišljenje Vrhovni sud potvrđuje i u odluci poslovni broj Rev-2781/2011 od 16.3.2015.: „Naime, ugovorne strane iz ugovora o zajmu koji je ništav iz razloga što su njime ugovorne strane protuzakonito ugovorile plaćanje u stranoj valuti treba u smislu odredbe čl.214. ZOO smatrati savjesnim, pa stjecatelju pripadaju zatezne kamate od dana podnošenja zahtjeva.“ Slijedom navedenog, razvidno je da ukoliko bi sud ocijenio osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na glavnicu, a što tuženik osporava, tužitelj bi eventualno imao pravo na zakonske zatezne kamate na potraživani iznos i to od podnošenja tužbe, a sve iz razloga jer je tek podnošenjem predmetne tužbe tužitelj postavio zahtjev prema tuženiku za povrat stečenog bez osnove, a tuženik u trenutku stjecanja nije bio nepošten te ga se sukladno izraženom shvaćanju VSRH u smislu odredbe članka 214. ZOO-a treba smatrati savjesnim.

13. Vezano za zahtjev tužitelja da mu tuženik vrati sredstva osiguranja kredita kao i da mu preda javnobilježnički ovjereno brisovno očitovanje podobno za upis brisanja založnog prava uknjiženog na teret nekretnine označene kao čest. zem. 1230, Z.U. 3331, k.o. Kaštel Novi, tuženik ističe kako i navedeni zahtjev tužitelja smatra neosnovanim u cijelosti. Naime, a kako je prethodno detaljno izneseno tuženik smatra tužbeni zahtjev tužitelja na utvrđenje ništetnosti cijelog Ugovora o kreditu neosnovanim u cijelosti, pa posljedično i zahtjev tužitelja da mu tuženik vrati dana sredstva osiguranja otplate predmetnog kredita. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže naslovnom sudu da odbaci tužbu, podredno da odbije tužbene zahtjeve tužitelja kao neosnovane, te naloži tužitelju da naknadi tuženiku troškove ovoga postupka. Tuženik uz odgovor na tužbu kao dokaze prilaže pregled promjena kamatnih stopa po kreditu broj 7103210393, Opće uvjete promjene kamatnih stopa Zagrebačke banke d.d. u kreditnom poslovanju s domaćim i stranim fizičkim osobama, obavijest o novostima u utvrđivanju visine kamatne stope i Tablicu prometa po kreditu.

14. Tužitelj je u cijelosti ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva. U odnosu na navode odgovora na tužbu, posebno dio kojim se tužitelju osporava status potrošača ističe da je tužitelj nastupao kao potrošač, ugovor je namjenski, radi izgradnje obiteljske kuće, navedeno je vidljivo i u čl. 6. Ugovora.

15. Bitne činjenice za donošenje odluke sud je utvrdio čitanjem naprijed pobrojane dokumentacije dostavljene uz tužbu i odgovor na tužbu. Saslušan je tužitelj Ljubo

Vuleta. Provedeno je financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Koraljki Cesarec Noršić koje je dano u zadatak utvrditi točan iznos razlike onoga što je tužitelj primio od tuženika i onoga što je tužitelj vratio tuženiku, sve obzirom na početnu ugovorenu kamatnu stopu i vrijednost CHF na dan isplate kredita. Cijeneći provedene dokaze sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 146/25, u nastavku ZPP - a) sud ocjenjuje da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

16. Nesporno je da su tužitelj i tuženik dana 13.7.2006. sklopili Ugovor o namjenskom kreditu broj 717621 a iznos od 47.070,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti pa srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za devize važećem na dan isplate, plativo u jednakim mjesečnim anuitetima u iznosu od 305,29 CHF u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB za devize važećem na dan plaćanja. Ugovor je namjenski, za gradnju kuće. Ugovorena je redovna kamata u iznosu od 4,90 % godišnje, promjenjiva, u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.d. Radi osiguranja tražbine kreditora je pod brojem Z-1591/06 zasnovano založno pravo na nekretnini korisnika kredita upisanoj u zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižnog odjela Kaštel Lukšić i to kat. čest. 1230, Z.U. 3331, k.o. Kaštel Novi te je tužitelj predao tuženiku zadužnicu i suglasnost o zapljeni plaće. Na pokretanje ovog parničnog postupka je tužitelj upućen rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-2908/2022 od dana 7.12.2022. te je isti i pokrenuo u ostavljenom roku od 15 dana od dana primitka tog rješenja.

17. Sporno je ima li tužitelj status potrošača, jesu li mu prilikom ugovaranja predmetnog kredita od strane djelatnika tuženika pojašnjene ugovorne odredbe, sporni parametri temeljem kojih tuženik određuje i mijenja visinu kamatne stope, rizici koji se tiču ugovaranja kredita u valuti CHF. Sporno je je li tuženik primjenom ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi u skladu s jednostranom Odlukom o kamatama i i odredbe o valutnoj klauzuli uz koju je vezana glavnica CHF neosnovano ostvario korist u visini razlike iznosa koje mu je tužitelj uplaćivao, a koji su veći od iznosa prema anuitetu definiranom s obzirom na početnu vrijednost CHF i početno ugovorenu visinu kamatne stop i ukoliko jest, koliko ista iznosi. Sporno je povlače li nišetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u CHF sa sobom nišetnost cijelog Ugovora te je li tuženik dužan vratiti tužitelju sredstva osiguranja i dati mu brisovno očitovanje za upisani zalog. Sporno je i mogu li se primijeniti utvrđenja iz kolektivnog spora Potrošač. Sporno je i je li nastupila zastara.

18. Radi utvrđivanja sporne visine tužbenog zahtjeva određeno je provođenje financijskog vještačenja po stalnom sudskom vještaku Koraljki Cesarec Noršić kojoj je naloženo utvrditi razliku između preplaćenih iznosa na temelju nišetne odredbe o jednostranoj promjeni kamatne stope, u odnosu na početno ugovorenu kamatnu stopu, kao i razliku nastalu na temelju valutne klauzule u CHF, s obzirom na početnu vrijednost CHF.

19. U svom nalazu i mišljenju od dana 16.6.2025. sudski vještak, na temelju dokumentacije koja prileži spisu utvrđuje da je iznos razlike onoga što je tužitelj primio od tuženika i onoga što je tužitelj vratio, sve obzirom na početnu ugovorenu kamatnu stopu iznosi 2.842,12 CHF, tj. 15.574,88 kn, tj 2.067,14 EUR prema fiksnom tečaju konverzije 1 euro = 7,53450 kuna. Iznos razlike onog što je tužitelj primio od tuženika i onog što je tužitelj vratio, sve obzirom vrijednost CHF na dan isplate kredita iznosi

pozitivnih tečajnih razlika 87.076,16 kn, tj. 11.556,99 EUR, dok negativnih tečajnih razlika -906,93 kn, tj. -120,37 EUR. Neto iznos tečajnih razlika iznosi 86.169,23 kn, tj. 11.436,62 EUR prema fiksnom tečaju konverzije 1 EUR = 7,5345 kn.

20. Tužitelj nije imao prigovora na nalaz i mišljenje vještaka. Tuženik ne prigovora matematičkom izračunu, dok su prigovori o osnovi po kojoj je izračun napravljen pravne prirode i njihova neosnovanost je pravomoćno utvrđena u postupku Potrošač.

21. Sud prihvaća nalaz i mišljenje vještaka jer je u cijelosti ispunio postavljeni zadatak, a izračun je pregledan i jasan. Sud nije uzimao u obzir izračun tzv. negativnih razlika. U odluci broj Rev-549/2023-4 od 18.2.2023. Vrhovni sud RH je na postavljeno pitanje: "Može li sud u postupcima u kojima tužitelji potražuju isplatu preplaćenih mjesečnih iznosa po osnovi ništetnosti odredbe o CHF valutnoj klauzuli, tužbeni zahtjev tužitelja umanjiti s tzv. potplaćenim iznosima odnosno negativnim tečajnim razlikama na temelju materijalnopravnih prigovora tuženika koji se odnose na razdoblje kada je tečaj HRK/CHF bio manji od tečaja HRK/CHF na dan isplate kredita?" odgovorio: "U slučaju izostanka prigovora radi prebijanja ili materijalnopravnog prigovora prijeboja ili protutužbenog zahtjeva, u postupcima u kojima tužitelji potražuju isplatu preplaćenih mjesečnih iznosa po osnovi ništetnosti odredbe o CHF valutnoj klauzuli, sud nije ovlašten niti dužan umanjiti tužiteljevu tražbinu s tzv. potplaćenim iznosima, odnosno negativnim tečajnim razlikama koje se odnose na razdoblje kada je tečaj HRK-CHF bio manji od tečaja HRK-CHF na dan isplate kredita."

22. Na okolnost postupanja tuženika u fazi pregovora i pojašnjavanja tužitelju značenja spornih ugovornih odredbi sud je saslušao tužitelja Ljubu Vuletu koji u svom iskazu danom na glavnoj raspravi održanoj dana 15.4.2026. navodi da je 2006. u Zagrebačkoj banci podigao namjenski kredit radi gradnje obiteljske kuće na zemljištu kojeg je bio vlasnik. Do tada je sa obitelji živio u podstanarskom stanu. Najam je jako skočio i odlučio je krenuti u gradnju obiteljske kuće. Nakon pribavljena svih potrebnih dozvola je sa majstorima dogovorio gradnju kuće do faze da bude useljiva, dakle nije ugovorio sve radove već onoliko koliko je bilo nužno. Majstor mu je rekao da će mu za to trebati oko 30.000,00 EUR. Bio je klijent Zagrebačke banke i krenuo se raspitivati za dobivanje kredita u EUR. Nije se raspitivao samo u Zagrebačkoj banci već i u ostalim bankama (Splitska banka, PBZ, Hippo banka), no nekako bi se uvijek vraćao Zagrebačkoj banci jer je bio njihov klijent. Iako je tražio kredit u EUR rekli su mu da za njega nije kreditno sposoban, dok kunski kredit nisu niti nudili. Dakle, mogao je dobiti kredit samo u valuti CHF. Kako mu je rečeno, taj je kredit imao najnižu kamatnu stopu. Rata kredita je trebala iznositi oko 1.400,00 kuna, to mu je bilo prihvatljivo. Stoga je prihvatio ono što su nudili. Nisu mu posebno pojašnjavali ugovorne odredbe, a ja nisam nije niti znao što bi pitao budući nije te struke. Bila mu je bitna visina rate. Ne zna jesu li mu naplatili kakvu naknadu za obradu kredita. U svakom slučaju, ono što su mu pripremili je potpisao. Provjerio je odgovara li iznos onome što su dogovorili, vjerovao je banci da je sve kako treba tako da nije čitao baš svaku odredbu ugovora, a nitko mu ih nije niti pojašnjavao. To je bilo na brzinu. Žena projektanta kuće je bila službenica u banci sa kojom je dogovarao ovaj kredit, njeno ime je Ines Ugrin. Ona mu je rekla da je CHF stabilna valuta. Nije ga upozoravala ni na kakve rizike. Rekla mu je i da će mu kamata biti do 5%, da to može očekivati kroz cijelo vrijeme otplate kredita. Rate je otplaćivao trajnim nalogom na plaći. Vrlo brzo mu je rata počela rasti. Kada je skočila na 1.800,00 kuna mjesečno je otišao u banku, tražio da mu se pojašni zašto je rata narasla. Službenica mu je rekla da je to privremeno i da će se sigurno vratiti. Međutim,

to se nije dogodilo. U jednom je trenutku narasla i na 2.200,00 kn. Bilo mu je vrlo teško plaćati rate kredita, radio je i svoj posao, odrekao se godišnjeg odmora, radio je i u fušu, sve kako bi mogao otplaćivao taj kredit da mu ne uzmu kuću u kojoj živi sa suprugom i dvoje djece. U banku je odlazio i nakon toga, tražio je rješenje da rata toliko ne "skače", no nisu mu ništa nudili. Banka mu je poslala upit i obračun sa prijedlogom za konverziju. U to vrijeme je bio na bolovanju, u gipsu jer je pao sa skele. Nije mogao osobno otići u banku, a nije htio ništa napamet potpisivati, nije razumio što bi s time dobio, trebao mu je netko sve pojasniti jer nakon potpisivanja ovog ugovora ništa banci nije vjerovao. Žena ga je nagovarala da prihvate konverziju jer su navodno svi to prihvaćali. Stoga je poslao pisanu suglasnost, kao i liječničku dokumentaciju da je u gipsu i da ne može doći u banku. No, sa slanjem toga je zakasnio jedan dan i zato su ga odbili.. Njegov odvjetnik je 2021. zatražio privremenu mjeru kojom se zabranjuje banci ustezanje mjesečnih rata kredita i prisilna aktivacija drugih sredstava osiguranja do okončanja ovog parničnog postupka. Od 1.2.2026. je u mirovini koja iznosi 420,00 EUR. Ranije je bio zaposlen kod privatnika, nikada nije imao obrt niti firmu u svom vlasništvu. Kroz vrijeme otplate kredita je bio u vrlo velikom stresu, nije mogao spavati, bojao se da sa obitelji ne završi na ulici. Zbog tog je stresa i obolio, prije negdje 3 godine mi je dijagnosticirao rak debelog crijeva, doktori to povezuju sa ovim stresom.

23. Povezujući iskaz tužitelja sa spornim ugovornim odredbama, ali i izgledom čitavog Ugovora o kreditu, sud utvrđuje da se radi o unaprijed formuliranom, tipskom ugovoru tuženika te da se o sadržaju spornih odredbi na temelju kojih tužitelj od tuženika potražuje isplatu (jednostrano promjenjiva kamatna stopa i valuta u CHF) nije niti moglo pojedinačno pregovarati budući je tužitelju dan na potpis unaprijed pripremljen ugovor koji je sastavio tuženik. Tako tuženik tužitelja ni na koji način nije upoznao sa parametrima koji utječu na njegovu odluku o promjeni kamatne stope, nije ga upozorio na mogućnost promjene tečaja CHF prema kuni na štetu potrošača, a iz dostupnih informacija tužitelj kao potrošač nije mogao razumjeti niti predvidjeti ekonomske posljedice koje za njega proizlaze iz ugovornih odredbi kojima se glavnica veže uz valutu CHF, a tuženik jednostrano mijenja visinu kamatne stope.

24. Tužitelj se poziva na pravomoćnu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 i presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13 od 13.6.2014. Vrhovni sud Republike Hrvatske (VSRH) je presudom i rješenjem poslovni broj Revt 249/14-2 od dana 9.4.2015. VSRH odbio revizije tuženih banaka iz postupka "Petrošač" (tužitelj u tom postupku Petrošač-Hrvatski savez za zaštitu potrošača) koje su pobijale drugostupanjsku presudu poslovni broj PŽ-7129/13 u dijelu u kojem je potvrđena prvostupanjska presuda poslovni broj P-1401/12 kojim je ugovaranje promjenjive kamatne stope u skladu s jednostranim odlukama tih banaka ocjenjeno nepoštenim odredbama kojima su povrijeđeni kolektivni interesi i prava potrošača. VSRH polazi od toga da je nesporno da su odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi bile jasne i uočljive, međutim nisu bile razumljive potrošačima jer su sadržavale neodređene formulacije glede promjenjive kamatne stope te je time suprotno temeljnim načelima obveznog prava korisnik kredita doveden u neravnotežni položaj. Odredbe o ugovornoj kamati u ugovorima o kreditu sklapanih s potrošačima u razdoblju od 10.9.2003. do 31.12.2008., osim u dijelu kojim je visina kamatne stope određena na dan sklapanja ugovora o kreditu su bile nepoštene slijedom čega su temeljem čl. 87 ZZP/03 i čl. 102 ZZP/07 te odredbe ništetne. U odnosu na navedene sudske odluke valja navesti da je odlukom broj U-III-2521/2015, U-III-2536/2015, U-III-2547/2015, U-III-2565/2015, U-III-2603/2015, U-III-2604/2015 i U-III-2605/2015 od 13.12.2016.

Ustavni sud RH djelomično usvojio ustavnu tužbu tužitelja te je ukinuo odluku VSRH poslovni broj Revt-249/2014-2 od 9.4.2015. u dijelu u kojem je odbijena revizija tužitelja protiv presude Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-7129/2013-4 od 13.6.2014., a kojom je preinačenjem prvostupanjske presude odbijen zahtjev tužitelja upravljen na utvrđenje da su tuženici "povrijedili kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita koristeći u potrošačkim ugovorima o kreditima nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo". VSRH je rješenjem poslovni broj Revt -575/16-5 od 3.10.2017. ukinuo presudu Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-7129/2013-4 od 13.6.2014 u dijelu koji se tiče zahtjeva za utvrđenje da su tužene pod 1) do 7) povrijedile kolektivne interese i prava potrošača ugovaranjem valutne klauzule uz koju je vezana glavnica CHF. Visoki trgovački sud RH je donio novu presudu poslovni broj PŽ-6632/2017-10 od dana 14.6.2018. kojom je odbio žalbu tuženih banaka i potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu P-1401/2012 od 4.7.2013. kojom je utvrđeno da su sve tužene banke povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditima koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe tako da je u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditu ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja tih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u vezi sklapanja tih ugovora o kreditu. Dakle, Visoki trgovački sud RH je novom odlukom pravomoćno utvrdio da su svih 8 banaka koristile nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi kako je bilo utvrđeno prvostupanjskom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu. Konačno, VSRH je po podnesenim revizijama donio odluku poslovni broj Rev-2221/2018-11 od 3.9.2019. kojom je u bitnom odbio revizije i na taj način potvrdio utvrđenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske o tome da su banke koristile nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i o jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi. Odluka donesena u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača iz odredbe čl. 106. st. 1. ZZP-a obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika, a kako je to propisano odredbom članka 118. Zakona o zaštiti potrošača (NN br. 96/03 u nastavku ZZP-a).

25. Prema odredbi čl. 502.a st. 1. ZPP-a, udruge, tijela, ustanove ili druge organizacije koje su osnovane u skladu sa zakonom koji se u sklopu svoje registrirane ili propisom određene djelatnosti bave zaštitom zakona utvrđenih kolektivnih interesa i prava građana, mogu kad je takvo ovlaštene posebnim zakonom izrijeком predviđenom i uz uvjete predviđene tim zakonom podnijeti tužbu (tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava), protiv fizičke ili pravne osobe koja obavljanjem određene djelatnosti ili općenito radom, postupanjem uključujući propuštanjem, teže povrjeđuje ili ozbiljno ugrožava takve kolektivne interese i prava. Fizičke i pravne osobe se mogu u posebnim parnicama za naknadu štete ili isplatu pozivati na pravno utvrđenje iz presude kojim će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a stavak 1. ZPP-a da su određenim postupanjem, uključujući propuštanjem tuženika povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

26. Navedene odredbe ZZP-a i ZPP-a propisuju direktan učinak za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača i obvezuju sudove da se u posebnim postupcima radi

ostvarenja prava potrošača na naknadu mogu pozvati na utvrđenja iz pravomoćne presude kojom je prihvaćen zahtjev postavljen u tužbi iz odredbe čl. 502.a st. 1. ZPP.

27. U odnosu na sporno pitanje zastare valja reći da je Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-2245/17-2 od dana 20.3.2018. zauzeo stav da je pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača došlo do prekida zastare na temelju čl. 241 ZOO-a, zbog čega zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe. Konkretno, zastara počinje teći pravomoćnošću presude kojom je utvrđena ništetnost odredbe o jednostranoj izmjeni kamatne stope presudom Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-7129/13 od dana 13.6.2014. i presude kojom je utvrđena ništetnost valutne klauzule Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-632/2017 od dana 14.6.2018. Dakle, od navedenih datuma počinje teći petogodišnji zastarni rok prema odredbi čl. 225. ZOO-a. Kako je tužba u ovom predmetu podnesena dana 27.12.2022. to je razvidno da je protekao petogodišnji zastarni rok za preplaćene iznose s osnova ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, dok nije protekao zastarni rok za potraživanje s osnova ništetne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF.

28. Stoga tužitelj osnovano potražuje isplatu preplaćenog iznosa na temelju ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli. Kako prema nalazu i mišljenju sudskog vještaka preplata iznosi 11.556,99 EUR, to je tuženik dužan vratiti tužitelju neosnovano stečeni iznos, dok je sa zahtjevom za isplatu preostalog utuženog iznosa od 2.646,70 EUR tužitelj odbijen jer je isti neosnovan budući je potraživanje s osnove ništetnosti jednostrano promjenjive kamatne stope u zastari. Preplata je utvrđena za razdoblje otplate od 1.9.2006. do 1.12.2022. pa tužitelju pripadaju zatezne kamate na navedeni iznos počevši od dana 2.12.2022. dok je sa zahtjevom za isplatom zatezne kamate sa nejasno određenim tijekom počevši od 5.3.2021. pa do isplate, tužitelj odbijen.

29. Odredbom čl. 324. st. 1. ZOO propisano je da ništetnost neke odredbe ne povlači ništetnost ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen. Prema odredbi čl. 324. st. 2. ZOO ugovor će ostati valjan čak i ako je ništetna odredba bila uvjet ili odlučujuća pobuda ugovora u slučaju kad je ništetnost ustanovljena upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje. Odredbama čl. 87. ZPP 03, odnosno čl. 102. ZPP 07 propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništetna, te da ništetnost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništetnost samog ugovora, ako on može opstati bez ništetne odredbe. Iz navedenog proizlazi da utvrđenje ništetnima odredbi o valutnoj klauzuli i jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi koje je sud utvrdio u ovom postupku, ne povlači za sobom ništetnost cijelog ugovora budući on može opstati bez tih ugovornih odredbi. S tim u vezi sud se poziva i na pravno stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo u odluci broj Rev 259/2022-3 od dana 9.10.2024. u kojoj se daje odgovor na postavljeno revizijsko pitanje: "Može li opstati ugovor o kreditu sklopljen između kreditne institucije kao vjerovnika i potrošača kao dužnika u slučaju kada sud utvrdi da su odredbe o parametrima promjenjivosti kamatne stope i o valutnoj klauzuli nepoštene i ništetne sukladno čl. 324. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/2005) i čl. 87. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 96/2003, 46/2007, 79/2007) i čl. 102. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 79/2007, 125/2007), ili je u tom slučaju riječ o ništetnom ugovoru u cjelini?", a odgovor glasi: "...ugovor o kreditu sklopljen između kreditne institucije i potrošača, kada sud utvrdi da su odredbe o promjenjivosti kamatne stope i valutne

klauzule nepoštene i ništene, može opstati na temelju odredaba čl. 324. st. 1. i 2. ZOO, te da zapreke za to ne postoje niti u ZZP." Slijedom navedenog, neosnovan je prijedlog tužitelja da mu tuženik vrati sredstva osiguranja kredita i da mu preda javnobilježnički ovjereno brisovno očitovanje podobno za upis brisanja zasnovanog založnog prava na nekretnini tužitelja budući su ista ugovorena na temelju valjanih ugovornih odredbi (Instrumenti osiguranja povrata kredita čl. 8 – čl. 20 Ugovora o namjenskom kreditu).

30. Odluka o trošku se temelji na čl. 154 st. 2 i čl. 155 ZPP-a, prema vrijednosti predmeta spora (14.203,69 EUR) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tužitelj je u ovom sporu djelomično uspio i u pogledu osnove i to po ocjeni suda u omjeru od 40 % (djelomično utvrđena ništetnost, odbijen zahtjev za utvrđenje ništetnosti cijelog ugovora, za povrat instrumenata osiguranja te za davanje brisovnog očitovanja), dok je u pogledu visine uspio u omjeru od 81% pa je ukupan omjeru uspješnosti oko 60,5 %. Troškovi koji su tužitelju bili potrebni za svrhovito vođenje postupka odnose se na sastav tužbe u iznosu od 250 bodova (Tbr. 7 t. 1) te zastupanja na ročištima održanim 10.4.2025., 15.4.2026. i 2.7.2026. u iznosu od po 250 bodova za svako (Tbr. 9.t.1). Uz vrijednost jednog boda od 2,00 EUR i 25% PDV-a od 500,00 EUR trošak iznosi 2.500,00 EUR. S obzirom na omjeru uspješnosti od 60,5, tužitelju pripada pravo na naknadu troška u iznosu od 1.512,50 EUR. Navedenom trošku treba dodati trošak financijskog vještačenja u iznosu od 500,00 EUR pa ukupno priznati trošak tužitelja iznosi 2.012,50 EUR, uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće od dana donošenja presude, 30.7.2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana

U Zagrebu 30. srpnja 2026.

Sutkinja
Ivana Markotić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude stranke imaju pravo na žalbu koju mogu podnijeti ovome sudu u roku od 15 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi pisano, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088b-69809**

Kontrolni broj: **0c662-a1dc6-c5c17**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.